

тия скачени сждове, въ тия шишенца, равномерно се разпрѣдѣля. И затова всички трѣбва да се стрѣмимъ къмъ своето цѣло, къмъ добродѣтелитѣ, понеже туй добро е общо за цѣлото човѣчество, а ние сме частици отъ цѣлото.

Въ една отъ бесѣдитѣ си азъ говорихъ за частитѣ, и за цѣлото („Истинната лоза“). Всички тия правила трѣбва да се изучаватъ, та не е важно, кой каква служба заема. Службата е само временно нѣщо. Нѣкой отъ васъ сте жени, други мъже, учени хора, поети, художници, лѣкари, но погледна въ очитѣ на кого и да е отъ тѣхъ, виждамъ нѣщо лошо. Защо? Нѣкоя сестра е отлична художничка. Какво ѝ липсва? — Нищо не ѝ липсва. освѣнъ това, че нѣма възможность да се прояви.

И сега, всички ние сме набрали толкова много енергия, че искаме да се проявимъ. Не е въпросътъ само да ни обичатъ, но ние, които сме дошли на земята, всички трѣбва да се проявимъ. Проявлението е въ това, да изразимъ Божията Любовь. Христосъ преди 2000 години е казалъ: „Да възлюбишъ Господа Бога Твоего съ всичкото си сърце, съ всичката си душа, съ всичкия си умъ и съ всичката си сила“. Ето начинъ, да проявимъ тази Любовь! И сега, като говоримъ за тази Любовь, у васъ веднага се явява мисълта: този човѣкъ ни заобикаля много, говори ни за Любовта много, но той има навѣрно нѣкакво намѣрение. Или, слѣдъ като говоримъ за Любовта, нѣкой казва: ние се обикнахме, азъ те обичамъ много, ти не можешъ ли да ми дадешъ 5—10,000 лева на заемъ. Тебе те жегне нѣщо, казвашъ си; много